

som følger op på de spørgsmål, der har været rejst i Thulesagen.

Herunder indgik 47 mio. kr. som et statsligt bidrag til gavn for Qaanaaq kommunes trafikbetjening og erhvervsudvikling. Parterne var enige om, at staten skulle anvende de afsatte 47 mio. kr. som bidrag til anlæg af en landingsbane i Qaanaaq i overensstemmelse med det fra grønlandsk side fremsatte ønske.

Denne løsning blev godkendt af Grønlands hjemmestyre og af vore egne bevilgende myndigheder.

Spm. nr. S 1841

Til finansministeren (21/4 99) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Hvad er regeringens holdning til, at Carlo de Nicola mistede sit job i EIB, da han forsøgte at påpege, at banken tabte penge på grund af tvivlsomme investeringer?«

Svar (4/5 99)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

1. Først kan der måske være anledning til at nævne, at spørgsmålet drejer sig om Den Europæiske Investeringsbank. Den blev grundlagt ved stiftelsen af Det Europæiske Fællesskab, og dens aktionærer er medlemslandene i EU. Bankens formål er primært at bidrage til finansiering af investeringer, der er med til at skabe en øget økonomisk vækst, samhørighed og integration mellem medlemslandene.

2. Det konkrete spørgsmål drejer sig om en tidligere ansat i banken ved navn Carlo de Nicola. Han var beskæftiget i den afdeling i banken, der har med placeringer af finansielle aktiver at gøre.

Carlo de Nicola er ikke, som det har været nævnt i dagspressen, blevet afskediget, men tog selv sin afsked sidste år med virkning fra udgangen af februar 1999.

Carlo de Nicola var ansat i Den Europæiske Investeringsbank i en årrække. Han fandt imidlertid ikke, at banken indfrie hans forventninger om forfremmelse, hvilket han var utilfreds med.

Bankens personalepolitiske regler giver de ansatte adgang til at få prøvet sådanne sager

både internt i banken og - hvis den pågældende fortsat ikke er tilfreds - ved EU-Domstolen. Internt fik Carlo de Nicola ikke medhold i sit ønske om forfremmelse, og han har derefter bedt EU-Domstolen om at prøve sagen. Her har han stillet krav om adskillige millioner euro i kompensation.

Under behandlingen har EIB klart modgået de Nicola's påstande, både med hensyn til kendsgerninger og med hensyn til de juridiske forhold.

Carlo de Nicola har - som omtalt i nogle avisartikler - afgivet et notat til EU-Parlamentets Budgetkontroludvalg. Dette notat blev omtalt i udvalget i et møde den 19. april 1999, uden at der blev truffet beslutning om at foretage nogen opfølgning.

3. Revisionen af banken er fastlagt i vedtægterne, der har været et annekst til EU-traktaten lige siden Rom-traktaten. Det fremgår heraf, at ansvaret for revisionen påhviler bankens styrende organer, herunder en revisionskomite på tre medlemmer, der udpeges af bankens Styrelsesråd (medlemslandenes finans- eller økonomiministre). Komiteens arbejde forberedes af både bankens interne revision og af et eksternt revisionsfirma. Bankens Styrelsesråd har gennem årene til stadighed fundet, at denne struktur har fungeret godt.

1994 var et meget vanskeligt år i obligationsmarkedet, og banken led et kurstab på 240 mill. ecu på grund af faldende obligationskurser. Ved alle investeringer er der en risiko, og der er altid tale om et valg mellem flere muligheder. Tabet er ikke holdt hemmeligt, idet det fremgår af regnskabet og af formandens beretning til Styrelsesrådet for 1994.

Et eksternt revisionsfirma gennemgik i 1995 bankens ledelse af finansielle aktiver, og der blev ikke fundet spor af uregelmæssigheder. Det samme resultat kom bankens interne revision til i 1998, da den foretog en gennemgang af de Nicola's påstande.

4. I den nævnte omtale i dagspressen har der været en åbenbar fejl, som der kan være anledning til korrigerende. I dagspressen har været nævnt, at årsagen til, at bankens regnskaber ikke revideres af Revisionsretten skulle være, at der er private midler involveret i Den Europæiske Investeringsbank. Det er ikke tilfældet. Der er sket en sammenblanding af to EU-institutioner Den Europæiske Investeringsbank og Den